

УДК 821.161'37'42
DOI <https://doi.org/10.32782/folium/2025.6.9>

КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ФЛОРОСИМВОЛІКИ В ПОЕТИЧНОМУ ТЕКСТІ КОСТЯНТИНА ДУБА

Світлана Ігнат'єва

*кандидат філологічних наук, доцент,
Національний технічний університет «Дніпровська політехніка»
ORCID ID 0000-0003-2217-4610
sv.ihnatieva@gmail.com*

Ірина Цюп'як

*кандидат філологічних наук, доцент,
Національний технічний університет «Дніпровська політехніка»
ORCID ID 0000-0002-9547-3390
irynatsiupiak64@gmail.com*

Ключові слова: архетип,
флоросимволи, дендрообраз,
поетичний текст,
концептуалізація.

У статті репрезентовано флоросимволіку в поетичному тексті Костянтина Дуба, письменника Придніпров'я. На матеріалі текстів збірок митця «Калинчина аптечка», «Віночок квітів різнобарвний», «Русалок краса дивотворча» здійснений опис концептуалізації флористичних номенів як національно маркованих складників поетичного тексту. Рослинний світ – трави, квіти, кущі, дерева постають як символи народної етики та моралі, офарблені індивідуальним авторським баченням. Крізь призму бачення автора виявлено особливості кожного флористичного та дендрологічного образу. Наголошено на опоетизованій автором розмаїтій зображально-виражальній палітрі флоросимволіки, яка в поетичному тексті олюднена та естетизована. Акцентовано увагу на понятійному моделюванні художнього світу митця, його глибинних конотативних зв'язків зображення художніх реалій рослинного світу в концепції людини і дійсності автора. З метою концептуалізації дедроніма дуб, митець обіграє своє прізвище Дуб, символічно розкриває сутність та сакральність цього архетипу, закріплює основний посыл флористичного світобачення: в центрі має бути стержень, який дає енергію життя. Простежено реконструкцію дендросимволу дуба вже в олюднений жіночий дендронім, що набуває глибинної образності – мавка-Дубиця – символ вічності й невмирущості, залишаючи за собою внутрішній енергетичний стержень. Ліричний герой сприймає цей дендронім як амбівалентний – з чоловічим та жіночим началом. У роботі зосереджено увагу на образі русалки, яка репрезентована численними флоросимволами, що виконують структуротворчу, моделюючу, морально-етичну, естетичну, концептуальну, номінативну, сакральну функції. Широка палітра зображально-виражальних засобів – від постійних епітетів до промовистих метафор – уможливило простежити їх на всіх рівнях поетичного тексту. Закцентовано увагу на вмінні митця омовлювати флоросимволи, виокремлювати антропологічні особливості, що сприяє конструюванню особливого внутрішнього ландшафту, насиченого ідеальними, дещо утопічними рисами гармонійного суспільства, де все перебуває у щасливому балансі процвітання та розвитку. Доведено індивідуально-авторську концептуалізацію флорономенів, які не лише засвідчують любов і обожнення природи митцем, а й набувають філософського концептуального оприявлення.

CONCEPTUALIZATION OF FLORAL SYMBOLISM IN THE POETIC TEXTS OF KOSTIANTYN DUB

Svitlana Ihnatieva

*Candidate of Philological Sciences, Associate Professor,
Dnipro University of Technology*

Iryna Tsiupiak

*Candidate of Philological Sciences, Associate Professor,
Dnipro University of Technology*

Key words: *archetype, floral symbols, dendro-image, poetic text, conceptualization.*

The article explores floral symbolism in the poetic texts of Kostiantyn Dub, a poet from the Dnipro region. Based on the poet's collections *Kalynychyna Aptechka*, *Vinochok Kvity Riznobarvnyi*, and *Rusalok Krasa Dyvotvorcha*, the study describes the conceptualization of floral nomenclature as nationally marked components of poetic texts. The plant world – grasses, flowers, shrubs, and trees – appears as symbols of folk ethics and morality, infused with the poet's individual vision. Through the author's perspective, the study reveals the unique characteristics of each floral and dendrological image. Emphasis is placed on the poet's rich and expressive use of floral symbolism, which is humanized and aestheticized in the poetic text. The article highlights the conceptual modeling of the poet's artistic world, exploring the deep connotative connections between depictions of plant life and the author's vision of humanity and reality. To conceptualize the dendronym oak (dub), the poet plays on his surname Dub, symbolically revealing the essence and sacred nature of this archetype. He reinforces the core message of his floral worldview: at the center, there must be a backbone that provides the energy of life. The study traces the reconstruction of the oak symbol into a humanized female dendronym – Mavka-Dubytsia, a deeply symbolic image representing eternity and immortality while retaining an inner energetic core. The lyrical hero perceives this dendronym as ambivalent – combining both masculine and feminine elements. The work also focuses on the image of the rusalka (water nymph), which is represented through numerous floral symbols performing structural, modeling, moral-ethical, aesthetic, conceptual, nominative, and sacred functions. A wide range of expressive techniques – from fixed epithets to evocative metaphors – allows for the analysis of these symbols at all levels of the poetic text. Finally, the article highlights the poet's skill in verbalizing floral symbols and emphasizing anthropological features, which contributes to constructing a unique internal landscape. This landscape is imbued with idealistic, somewhat utopian traits of a harmonious society where everything exists in a happy balance of prosperity and development. It has been proven that the poet's individual conceptualization of floral nomenclature not only reflects his love and reverence for nature but also attains a philosophical and conceptual manifestation.

Вступ. Рослинний світ традиційно постає у художньому тексті як важливий складник тла, вияскравлюючи пейзаж, надаючи йому особливого національного колориту. Прагнення зануритися у царину природи, зокрема флоросимволіки помітне у творчості Т. Шевченка, О. Кобилянської, Лесі Українки, М. Коцюбинського, О. Гончара, Г. Тютюнника, М. Вінграновського та багатьох інших майстрів Слова. Як зазначила Марія Лапій: «Флористичні та анімалістичні образи

можуть використовуватись для створення (чи відтворення) часо-просторового колориту» (Лапій, 2011: 141). Сучасні наукові дослідження засвідчують, що «виділяючи певний фрагмент світу для опису, людина концептуалізує його, наповнює особистісними смислами реалії буття, таким чином моделює власну реальність, і досить часто її ментальний світ такий же значущий і глибокий, як і реальний» (Каракевич, 2021:100). Сучасна гуманітаристика прагне системно та

неупереджено простежити внутрішні та зовнішні чинники творення образності задля виявлення глибинних конотативних зв'язків у творі та зображення художніх реалій рослинного світу в концепції людини і дійсності автора.

Метою нашої розвідки є дослідження концептуалізації флоросимволіки в поетичному тексті Костянтина Дуба, поета Придніпров'я, аналіз особливостей образної репрезентації поетичних уявлень про світ рослин, їх функції і значення у житті ліричного героя. Для цього необхідне розв'язання таких *завдань*: виявити своєрідність флоросимволіки у поезіях митця; простежити її функціональне навантаження, а також з'ясувати символіку рослинного світу в авторській інтерпретації. Важливим етапом осмислення цієї проблеми стала Міжнародна наукова конференція «*Співи землі: біологія та екологія в літературі та культурі*»: матеріали Міжнародної наукової конференції (Бердянськ, 22–23.09.2022р., редкол. О. Новик, О. Харлан). Окремо варто виокремити дослідження О. Глотова «*Місце рослинного світу у художній дійсності*», О. Левицької «*Є там не тільки квіти, але й поеми про квіти: флористичні мотиви романів-біографій про малярів в інтермедіальному аспекті*», О. Харлан «*Квіткова номеносфера: поетика заголовків*», І. Цюп'як «*Рослинний світ у поезіях збірки «Віночок квітів різнобарвний» Костянтина Дуба (Цюп'як, 2022: 241–244)*. Прикметно, що вчені недостатньо уваги приділяють вивченню рослинної символіки з погляду лінгвістики чи літературознавства, хоч існують дослідження з фольклористики, міфології, культурології, де флорономені розглядається під певним кутом зору. Як зазначає О. Строкаль, досліджуючи рослинний світ у поезії Олексія Довгого, наголошує на думці, що образи природи реалізуються максимально повно, тонко і влучно. Ліричний герой поетичних текстів повністю занурений у світ природи – він співпереживає разом із нею, взаємодіє з її антропоморфізованими реаліями, вона є віддзеркаленням його картини світу, його основних ментальних сутностей (Строкаль, 2019). У поетичному тексті рослинний світ набуває особливих барв і виразних смислів, метафоричного та алегоричного звучання. Рослинна символіка українців зумовлена важливими функціями, що їх виконують «плоди землі» в житті народу-орача, які використовували в обрядових діях, під час календарних свят, весілля, похорон. На думку В. Кононенка, «українці наділяли дерева, трави, квіти здатністю вберігати від нечистої сили, «лихого ока» (Кононенко, 2008: 172). Лінгвістичному розгляду особливостей функціонування системи одиниць на позначення реалій рослинного світу в поетичних текстах присвячено низку лінгвістичних досліджень. Так, зокрема,

процес деривації назв рослин розглянуто у наукових студіях С. Адаменко, А. Капської, Л. Колесникова, Л. Симоненко; флоролексеми як складники метафор та порівнянь проаналізували Н. Варич, Л. Голоюх, В. Калашник. Поетизації рослинного світу у рамках національно-культурного бачення присвячено дослідження І. Качуровського, Є. Ковалевської, В. Кононенка, С. Філоненко, М. Лапіної, Л. Фоміної, О. Строкаля. Архетип як важливе поняття свого часу розглядали К. Юнг, М. Фрай, Дж. Кембелл, Дж. Фрейзер.

Матеріал і методи дослідження Дослідження здійснено на матеріалі поетичних текстів Костянтина Дуба «Калинчина аптечка», «Віночок квітів різнобарвний», «Русалок краса дивотворча», а також праць вітчизняних вчених. Застосовано описовий метод, для репрезентації номенів із рослинною символікою, їхньої інвентаризації й систематизації; концептуальний аналіз – для моделювання й опису флоросимволіки, кожен виокремлений концепт репрезентуємо у формі асоціативного ланцюжка, що сприяє не тільки розгортанню змісту флороконцептів, спираючись з одного боку, на життєвий досвід митця, з іншого – реципієнта, а й становить міцне підґрунтя в поетичному тексті Костянтина Дуба; інтерпретаційно-текстовий аналіз – для виокремлення поетичних дискурсних фрагментів реалізацій досліджуваного поняття – флоросимволів.

Результати та обговорення. Поетичний текст Костянтина Дуба насичений рослинною символікою. Тут віддзеркалено численні архетипи і флоросимволи, які й складають «хребет» образної текстової структури, які услід за К. Юнгом розмежовуємо. Власне й сама назва збірки «Калинчина аптечка» (2004) засвідчує наявність у ній номенів на позначення лікарських рослин, які становлять міцне підґрунтя поетичної світобудови, духовне світовідчуття ліричного «Я», і щонайважливіше – окреслюють світ його уявлень, переживань і почуттів. Архетипи реалізуються в образній структурі – рослинних символах. Поетичні тексти Костянтина Дуба присвячені тим рослинам, які пройшли перевірку часом і посіли усталене місце в світогляді українського народу завдяки своїм цілющим властивостям – *дуб, кропива, череда, шипшина, м'ята, чистотіл, мати-й-мачуха, полин, бузина, калина* та ін. Особливе побожне ставлення до рослинного світу сягає своїм корінням сивої давнини, воно присутнє у фольклорі та міфах багатьох народів: наприклад, у давньогрецьких міфах та легендах (пригадаймо міф про метаморфози – перетворення на лаврове дерево, нарциса, гіацинта). У британській лінгвокультурній традиції цей мотив представлений по-особливому – у якості природних помічників на боці добра фігурують дерева. Напевно, це пов'язано із містичними

практиками друїдів, віруваннями язичницьких кельтських народів – валлійців та ірландців. Друїди убожували всі елементи природи, проте чільне місце у світобудові, на їхню думку, належало саме деревам (одна з версій походження слова druid припускає поєднання індоєвропейського коренів *deru-* («дерево, зокрема дуб») та *wid-* («бачити, знати»)). У кельтській міфології дерева – дуб, ясен, вільха та ін. – мають потужне символічне та сакральне значення. Зокрема, з дубом пов'язаний один із найважливіших друїдських ритуалів – жертвоприношення. Звертаємо увагу на те, що автор обіграє своє прізвище – Дуб, присвячуючи цьому номену поезію «Дуб», де символічно розкриває сутність та сакральність архетипу. Напр.: */ Я – найміцніший від усіх, / Енергія від мене (Дуб, 2023: 4)*. Тим самим митець закріплює основний посыл флористичного світобачення: в центрі має бути стержень, який дає енергію життя. Недаремно в українській міфології одним із центральних флористичних образів є дендронім дуб: «Дуб – особливе священне дерево, втілення Світового дерева-прадуба, яке росте у вирії. Дуб – дерево бога блискавки і грому Перуна, його цінують за міцність, красу, довговічність, а в давнину рубали тільки з дозволу волхвів» (Войтович, 2005: 134–135). Згодом Костянтин Дуб ще раз повернеться до номена «дуб», де репрезентує уже олюднений жіночий образ у вигляді *мавки-Дубиці*, залишаючи внутрішній енергетичний стержень: *«Дубиця дуба енергію із жолудями струсила»* (Дуб, 2023 : 41). Ліричний герой сприймає образ дуба як амбівалентний – з чоловічим та жіночим началом. Услід за Марією Лапій, наголосимо, що образ *дуба / липи* втілює в собі материнське начало, символізує єдність з духом предків (коріння) та Богом (крона) і виконує функцію оберега, свідка, вартового, судді (Лапій, 2011: 145). Ще один жіночий флоросимвол – калина – традиційний для національної ментальності українського народу, який у сучасному світі символізує дух українського народу, його красу і ніжність. Такої ж думки притримується і сам автор.

На окрему увагу заслуговує виокремлений образ русалки, яка стає уособленням духовних витоків українського народу, його прагнень до краси та мрії. У передмові «Русалонька – фантазія моя» Костянтин Дуб зазначає: «Український народ одухотворив все, що його оточує, весь світ наповнив притаманними йому національними рисами, почуттями, бажаннями бачити все відповідно до своїх уявлень, вірувань в природні дивовижні сили, наснажив свою уяву радістю і красою» (Дуб, 2023: 3). Поезії-тлумачення українського митця розкривають художній процес творення образів русалок, виявляючи глибинну сутність та призначення цих символів. Напр.: *Русалки намальовані – це паралельний світ/ Краси натхненної, і радості, й любові,*

Весен усіх неповторимий цвіт, Одухотворена Природа в слові (Дуб, 2023: 75). Констатуємо, що русалки – це сама природа, яку митець репрезентує через флористичні образи *М'ятниці, Травниці, Березиці, Сливиці, Вербиці, Виноградниці, Яблуніці, Дубиці, Житниці, Пшениці, Калиниці, Грушениці, Любистиці, Гречаниці, Вівсяниці, Смерековиці, Акацієвиці, Сніговиці, Терновиці, Маківниці, Шовківниці, Вишневиці*. Автор дає індивідуальну характеристику кожного образу, що засвідчує його глибоку любов і обожнення природи. У поетичному тексті Костянтина Дуба виокремлюємо такі групи русалок на позначення рослинного світу:

а) русалки, що уособлюють силу трави. Напр.: */ Травниця зелене царство трав зродила, / Або, як кажуть, барвистий моріжок. / Коня козацького духмяним трунком пригостила, / Встелила різнотрав'ям запашний лужок* (Дуб, 2023: 25).

б) квітку, як уособлення найвищої краси, початку життя. Напр.: */ Квітковице, із тебе життя почалося, / З тичинки, маточки, пилка. / Із Слова й Квітки все збулося. / Творця Господня в ній рука* (Дуб, 2023: 13).

в) русалки, які уособлюють окультурнені рослини. Напр.: */ Окрайчик хліба пшеничного візьму у путь, / Скоринку, що від зайчика, як кажуть. / Пшеницю доленосу символом життя зовуть. / Зерна золоті Пшениці увічнюють майбуття* (Дуб, 2023: 45). Поет звеличує і людську працю, і силу, яку дають рослини, що тисячоліттями складали харч для людства:

г) русалки, які втілюють традиційні символи-кущі, такі як-от: «Виноградниця», «Терновиця», «Калиниця». Так поет створює речитативну форму, надає тексту особливу ритмомелодику, подібну до давніх замовлянь. Його слова звучать як заклик. Напр.: */Калинице-калінонько, радості росина, / Оберегом саяй Вкраїні, щоб була щаслива* (Дуб, 2023: 45); або */ Розвеселяй України нев'янучу вроду* (Дуб, 2023: 47); або */ Сизій, Терновице, цвітом і ягодою всіх дивуй, Силу цілющу, віру й надію даруй* (Дуб, 2023: 67).

д) мавки з поетичної збірки «Русалок краса дивотворча». Символи-дендронами такі як-от: *«Березиця-мавка березових гайків, лісків і перелісків», «Сливиця – темно-бузкового волосся чарівниця», «Вербиця», «Яблуніця», «Дубиця», «Грушениця», «Смерековиця», «Акацієвиця», «Шовківниця» та «Вишневиця»*. Автор прагне до відтворення давніх матромоніальних зв'язків, які розкривають первинність материнського жіночого начала. Цікавим, на нашу думку, є подвійні дублетні родові форми: *чоловіче-жіноче*, де перевага все ж надається жіночому началу.

Пощанування дерева у давніх народів виливалося у форми різноманітних вірувань та уявлень. Пригадаймо віру в Світове Дерево у скандинавських

народів – «Ігдрасілля – це могутнє ясенове дерево, найдосконаліше та найпрекрасніше з усіх дерев, а також найбільше» (Гейман, 2024: 26). Давні українці надавали важливого значення природним силам, які дарували світло, а відтак і рослини та дерева. Як зазначено в «Антології українського міфу», «Ліси були у слов'янських язичників предметами особливого поклоніння, бо всі світлопоклонники вшановували рослини як вияв щорічної діяльності світлоносного начала (Антологія українського міфу, 2006: 446).

Поетичний образ яблуні як один із найзнаковіших символів української культури репрезентований мікрообразами на позначення самого дерева та його плодів – лексемами «яблуко», «яблуня», «яблунька». У слов'янській міфологічній традиції з яблуком пов'язаний образ богині Лади, що символізувало цілісність, земні бажання; попередження про шкідливість переситу; початок усіх речей, родючість; безсмертя та вічну молодість (Науменко, 2010: 292). Невипадково, що в образі русалки-Яблуні саме яблуня уособлює символіку родючості і краси української землі.

Так, дендрообраз «Русалок краса дивотворча» корелює із близькими та супровідними йому образами інших дерев. Одним із них – образ берези. «Великий тлумачний словник сучасної української мови» трактує так: 1. Лісове білокоре дерево з тоненьким довгим гіллям і серцевидним листям. 2. збірн. Дрова або будівельний матеріал із цього дерева; березина (Великий тлумачний словник, 2005: 76). У міфологічній картині світу українців окреслений образ не має підтекстового смислового навантаження, у порівнянні з образом верби чи дуба. Проте, художня картина світу Костянтина Дуба розширюється завдяки поетичному контексту, пов'язаному з образом Мавки з драми-феєрії «Лісова пісня» Лесі Українки. Автор свідомо об'єктивує цей образ, експлікуючи інше його бачення, проводить аналогію з відомим мистецьким твором. Водночас наголошує на виразненні й актуалізації його значення – естетизації властивості дерева своїми вітами – *шуміти, гойдати, заколисувати*. Виокремлюємо основну домінуючу рису дендрообразу і вибудовуємо особливу модель, наділену людськими рисами, що надає їй психологічні особливості одухотвореної сутності, яка має виразне жіноче начало. Можемо стверджувати, що Костянтин Дуб обрав народнопоетичний пласт уявлень про русалку, але наділив її психологією сучасної жінки. Русалки за народними уявленнями – це богині земної води, які живуть на дні водоймищ. Звісно, митець змушує реципієнта «увімкнути» поетичну уяву, надає іншого значення цим образам, але натомість залишає основні ознаки: нерозривний тісний зв'язок з природою, загадковість,

красу та функціональне призначення – бути оберегом рослинного світу.

Поетичний контекст такої концепції одухотворення рослинного світу дозволяє митцю не лише передати настроєвість свого ліричного героя у його ставленні до тих чи інших дерев, а й надати поетичному творові глибокої інтимізуючої тональності, таким чином проникаючи у світосприйняття читача та встановлюючи з ним чуттєвіший зв'язок. Велика кількість уживання флористичних та дендрологічних образів цілком закономірна, адже сам автор з раннього дитинства виростав залюбленим у природу, для нього рослина дерево є певною проєкцією макрокосму, міфологічних уявлень людства виступає певною основою, віссю Землі, складником буття. Сам поет трансформує дендро- та флорообраз у певну модель космосу, усталеного просторово-часового континууму української природи, яка контекстуально увиразнена авторським світобаченням і наділена такими характеристиками, як «краса», «родючість», «незнищенність», «одухотворення». Поетичні образи дуба, берези, верби, яблуні репрезентовано як своєрідні мовно-художні варіанти міфологічного Світового Древа у низці авторських відображень. Вони актуалізуються митцем для посилення вияву магічності, естетизації та поетизації національного міфологічно-сакрального ландшафту, де флористичні та дендрологічні образи антропоморфізуються.

Флористичні образи Костянтина Дуба репрезентують ліричного героя, який повністю занурений у світ природи, де все гармонійно взаємопов'язано, олюднено, сповнено вітаїстичних устремлінь, і є символом давнього зв'язку з предками, родом, вірою у магічні сили природи. Поет тяжіє до глибинної інтимізації у зображенні флористичних образів, надаючи їм родинного значення і передає такий психологічний стан через замилювання кожною рослиною. Така модель макрокосму автора виявляється у моделюванні флористичного образу як сакрального поняття в сучасних реаліях. Автор ідейно-естетично виявляє та фіксує первинність жіночого начала, його нерозривний зв'язок з життям та його продовженням. Таким чином, через флоро- та дендрообраз утверджується вітаїстична ідея вічності життя через його продовження.

Автор поєднує образи з кольоровим офарбленням, що створює розмаїту палітру рослинного світу, використовуючи яскраві епітети: золотий, бузковий, червоний, рожевий, білий та ін. Внаслідок цього з'являється додаткова конотація – образу русалки надається індивідуалізації зовнішньої ознаки, що ще більше зближує її з жіночою сутністю – прагнення до яскравості та краси.

Варто звернути увагу і на флористичні образи збірки Костянтина Дуба – «Віночок квітів різнобарвний» (2018). У збірці представлено дві групи флористичних образів: до першої належать польові рослини (безсмертник, мальва, мак, іван-чай, горлиця, петрів батіг, мати-й-мачуха) та садові, окультурнені квіти (троянда, гладіолус, фуксія, лілія, фіалка, півонія, жоржина, айстра, анемон). Флористичні образи зазнають індивідуалізації завдяки прийому одухотворення та зближення до максимуму з людиною та її буттям. Основне призначення флорообразу – нести позитив та корисність. Поезії збірки вибудовані за алфавітним принципом, художні образи квітів мають традиційне символічне значення, оприлюднене і на сторінках збірки і відоме широкому загалу (наприклад, троянда – символ кохання). Доречним нам видається аналіз Л.Г. Фоміної щодо лірики Миколи Вінграновського, де вона наголосила, що особистісне самовираження митця відбувається у процесі інтерпретації флористичного коду образно-символічної системи українського фольклору (Фоміна, 2011: 34).

Отже, флористичні та дендрологічні образи виконують ряд важливих функцій: 1) структуротворчу; 2) моделюючу; 3) морально-етичну; 4) естетичну; 5) концептуальну; 6) номінативну; 7) сакральну, що виявляється на всіх рівнях поетичного тексту завдяки широкій палітрі зображально-виражальних засобів – від постійних епітетів до промовистих метафор. Надаючи флоро- та дендрообразам антропологічних рис, автор досягає найяскравішого функціонального призначення – конструювання особливого внутрішнього ландшафту, насиченого ідеальними, дещо утопічними, рисами гармонійного суспільства, де все перебуває у щасливому балансі процвітання та розвитку.

Висновки. Проведений аналіз дендросимволів у поетичних текстах Костянтина Дуба найбільш виразно представлені на позначення таких видів дерев: дуб, береза, яблуня, вишня, шовковиця, смерека, а флоросимволи – квітами, уже усталеними в фольклорній традиції: безсмертник, мальва, мак, іван-чай, петрів батіг, мати-й-мачуха та ін., а також окультурненими: троянда, гладіолус, фуксія, лілія та ін. Здебільшого виокремлені флоросимволи вживаються автором із метою знакового гендерного зображення жінок і дівчат, чоловіків та юнаків, а також для переконливого та художньо наснаженого створення образів, асоціативно пов'язаних з архетипом рідної землі, сакральним локусом, образом жінки-берегині, дерева-тотеми. Вони уможливають творчо репрезентувати особливості, притаманні рослинному світу, зокрема родючість рідної землі, витривалість і незламність українського народу.

Проведене спостереження не вичерпує всієї авторської концепції буття, пов'язаної з олюдненням флоросимволів та усіх їхніх можливих інтерпретацій у поетичному тексті Костянтина Дуба. Тому перспективою дослідження є вивчення мікросимволів із огляду на їхню особливу змістову наповненість та образно-стилістичне представлення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Войтович, В. (2005). *Українська міфологія*. Київ: Либідь.
2. Войтович, В. (упоряд.) (2006). *Антологія українського міфу: Тотемічні міфи*. (Т. 2). Тернопіль: Навчальна книга-Богдан.
3. Великий тлумачний словник сучасної української мови. (2005). Уклад. та голов. ред. В. Т. Бусел. К.; Ірпінь: ВТФ «Перун»
4. Гейман, Н. (2024). *Скандинавська міфологія*. (М. М. Бакалова пер. з англ. Київ: Видавнича група КМ-БУКС.
5. Дуб, К.С. (2004). *Калинчина аптечка*. Дніпропетровськ: ПП «Ліра ЛТД».
6. Дуб, К.С. (2023). *Русалонька – фантазія моя. Русалок краса дивотворча*. Кременчук: НОВАБУК.
7. Дуб, К.С. (2023). *Русалок краса дивотворча*. Кременчук: НОВАБУК. 80 с.
8. Каракевич, Р.О. (2021). Вербалізація фразеологізмів-фітонімів у порівняльному аспекті. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія*. 47. (1). С. 100–103.
9. Кононенко, В. І. (2008). *Українська лінгвокультурологія*. Київ: Вища школа.
10. Лапій, М. (2011). Флористичні та анімалістичні образи як поліестетичні коди (на матеріалі прози Івана Франка). *Українське літературознавство*. 74, 140–148.
11. Науменко, Н.В. (2010). Яблуко як символ української фольклорної та книжкової поезії. *Література. Фольклор. Проблеми поетики*. 34, 292–298.
12. Строкаль, О. (2019) Рослинний світ у поезії Олексія Довгого. *STUDIA LINGUISTICA*. 14, 147–157.
13. Фоміна, Л. (2011). Флористична символіка в художньому світі М.Вінграновського: фольклорна традиція та авторське «Я». *Філологічні трактати*. 3, (1), 34–40.
14. Цюп'як, І.К. (2022). Рослинний світ у поезіях збірки «Віночок квітів різнобарвний» Костянтина Дуба. *Сніви землі: біологія та екологія в літературі та культурі*. Матеріали Міжнародної наукової конференції (с. 241–244) 22.09.2022-23.09.2022 р. Бердянськ: БДПУ.

Отримано: 17.03.2025

Прийнято: 07.04.2025